

РЕШЕНИЕ

№ 139

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 30.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9376** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на „Адженда Тренинг Солюшънс“ ООД, ЕИК[ЕИК], със адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.5, ап.9, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП № 23-0304-000268/09.08.2023г., издадена от А. Г. А., полицейски орган при отдел“ПП“ – при ОД на МВР – Бургас, РУ Н..

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се заповедта за налагане на принудителна административна мярка да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - А. Г. А., полицейски орган при отдел“ПП“ – при ОД на МВР – Бургас, РУ Н. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 09.08.2023 г., около 03.50 часа, в [населено място], по [улица] в близост до бензиностанция „Ш.“, по път I-9, Л. И. И. управлявала лек автомобил „Ф. Г.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Адженда тренинг солюшънс“ ООД. При

извършената от полицейските органи проверка водачът не представил СУМПС, поради което било прието, че същият е неспособен. Съставен е АУАН серия АД № 486947/09.08.2023 г.

Въз основа на АУАН е издадена заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0304-000268/09.08.2023 г. по чл.171, т.2а, б. "а" от ЗДвП, с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до една година.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи /лист 12 от делото/, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР. Приложена е и Заповед № 251з-1821/26.04.2022 г. на директора на ОДМВР-Бургас, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейските инспектори в сектор ПП /лист 11 от делото/. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган. Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс както и на собственик, чието моторно превозно

средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година. Наложена на жалбоподателя принудителна административна мярка е в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а", предложение последно от ЗДвП - на собственик, чието превозно средство е управлявано от лице, което е неспособен водач.

В оспорената заповед е посочено, че Л. И. е управлявала МПС, собственост на дружеството-жалбоподател, като при извършената полицейска проверка не е представила СУМПС. Фактът, че водачът не е носел със себе си свидетелството за управление на МПС, не води до безспорен извод, че лицето не притежава валидно СУМПС.

Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК, в тежест на административния орган е да докаже, че са били налице предпоставките за издаване на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, т. е че водачът е управлявал лекия автомобил, спрян за проверка, без да е правоспособен. От ответника в производството не бяха ангажирани никакви доказателства, от които да се установява, че провереното лице е управлявало МПС, без да е правоспособно.

За пълнота следва да бъде посочено, че в чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП е предвидено, че ПАМ се налага за срок от 6 месеца до една година. В така определения законов срок административния орган следва да наложи ПАМ, като вземе предвид всички отегчаващи и смекчаващи обстоятелства при установеното нарушение. В тази връзка административния орган следва при установено нарушение на ЗДвП да определи конкретен срок на действие на ПАМ в рамките на определения законов срок, а именно от 6 месеца до 1 година. В случая административният орган не е определил срока на ПАМ - прекратяване на регистрацията на ППС, а е посочил срока съобразно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП /от 6 месеца до 1 година, с което е допуснал съществено процесуално нарушение, представляващо самостоятелно основание за отмяна на заповедта за прилагане на ПАМ. Отделно от това словесното описание на нарушението посочено в заповедта е противоречиво и не съответства с това, посочено в АУАН. В заповедта е посочено, че провереното лице „при проверката се установи, че притежава СУМПС – неспособен“, а в АУАН е записано, че водача не притежава СУМПС.

С оглед изложеното процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. Съдът констатира, че по делото са представени доказателства единствено за заплащането на държавна такса в размер на 50 лв., поради което други разноски не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба „Адженда Тренинг Солюшънс“ООД, Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП № 23-0304-000268/09.08.2023г., издадена от А. Г. А., полицейски орган при отдел“ПП“ – при ОД на МВР – Бургас, РУ Н..

ОСЪЖДА ОД на МВР – [населено място] да заплати на „Адженда Тренинг Солюшънс“ООД, ЕИК[ЕИК], със адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.5, ап.9, сумата от 50 лв. /петдесет лева/, представляваща заплатена държавна такса за образуване на делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: